

Niewczesne myśli

Irena Santor

Zanim pochwycę spojrzeń naszych zmierzch
Nim przepłaconych dni dobiegnie kres
Upředzę jakże niepotrzebne nam
Chwile, co zwodząc, dosięgają kłamstw

Niewczesnym myślom wymówimy treść
By ubiec wzruszeń udawanych grę
Sto rozgonionych, całkiem pustych słów
Noce opacznych, przeliczonych snów

Cóż, że pośpiesznie znajdziesz może błąd
Zwierzając dłoniom żal
Cóż, że ten wieczór niczyj będzie dziś
I cóż, że zabraknie odtąd tylu spraw
Cóż, że przysiadzie smutek na nasz próg
I przyćmi złudy blask
Cóż, że za tobą biegnąc w zwątpień głos
Poznaczy jutra ślad

Zanim uchybi ciszy nagły świt
Nim się wyprzedzi miłość słowem złym
Upředzę wszystkie zbywające nam
Chwile zapomnień wymuszonych zdań

Nim się zapatrzę w twój wylękły wzrok
Co zeszlých godzin zechce zmilczeć los
Ubiegnę przecieź bez znaczenia już
Noce opacznych, przeliczonych snów

Cóż, że pośpiesznie znajdziesz może błąd
Zwierzając dłoniom żal
Cóż, że ten wieczór niczyj będzie dziś
I cóż, że zabraknie odtąd tylu spraw
Cóż, że przysiadzie smutek na nasz próg
I przyćmi złudy blask
Cóż, że za tobą biegnąc w zwątpień głos
Poznaczy jutra ślad